

ПЪТЕПИС ОТ УКРАИНА

сти са си на десния бряг на Днепр. След Сталинградската битка и разгрома на хитлеристите при Курската дъга главно направление става Киевското, защото с освободеното на украинската столица се открива пътят за Западна Украйна и Южна Полша. Затова на украинския плацдарм на десния бряг на Днепр хитлеристите съсредоточават срещу съветските войски десет дивизии, пет от които са танкови. Тук районът е благодатен, не позволява разгъването на съветските танкови части и създава условия за продължителна отбрана на хитлеристите. Тогава Върховното командване започва да командващия Първи украински фронт армийски генерал Н. Ф. Ватутин и на своя представител маршал Г. К. Жуков да нанесат изненадващ удар от север. В пълна тайна за десетина дни е извършено най-голямото във Втората световна война прехвърляне на войски за толкова кратък срок — близо сто и петдесет хиляди души, машини и патрони оръдия и минимални неколкократни танка.

Сражаващата се страна на съветите е в навечерието на 26-та годишнина на Великия октомври. Възвущава и призивът на Ватутин съвет на фронта към бойците:

„Пред нас е Киев — майката на руските градове, люлката на нашето Отечество“

вод и като предупреждение. И гледа към изгрева. За нас, българите, разгромът на хитлеристите при Киев е знакът за великото начало — началото на голямата освободителна поход от Днепр до Дунав. Затова и сред симониите и документите на многобройни български — интернационалисти и бойци от Червената армия, ние с третия разчитаме в една от записките на мемориалния комплекс на славата боецът на Главния щаб на въстаническата партизанска армия в България от 3 септември 1944 г.:

„Добре дошли! „Ах, летете ескадрони, в устремя ви милиони погледа са приковани със надежда и любов.“

Ние всички ви чакаме, братя червоармейци. В сърцата ни отекват всички саплат за вашите победи. И чакаме ви не със сирствените ръце. С костите на хиляди наши другари. И ние, чорската лава, поискайте да ви променят един кратък документен филм, който по-точно и в неговата чест не може да бъде изгледан. На негово неведение оператор е запечатал портрета на един от най-важните на посещение в манастира на галаулария Кох немците взривяват Успенската катедрала. Но още по-удивително бе престъплението им на Баби яр, където разстреляха десетки хиляди евреи, украинци и руси. Всъщност от осемстотин хиляди души, които в окупирания Киев нахлуваха едва двеста хиляди души...“

пътник — с Музея и Паметника на Ленин, с концертната зала и станцията на метрото, с кината и универсалните магазини. Тази пролет толкова закъсня, че сълзичевит ден е извел сякаш всички на улиците и площадите.

С милолюбива домакиня Евгения Ивановна Овченко — заместник-председател на изпълкома на Киевския градски съвет, започваме разговора около пролетните неволи, за да преминем към моите въпроси за новия Киев.

— Новият... петнадесетовен Киев... Мисля, че сте прав — след войната ние наистина изградихме един нов град — нали почти осемдесет на сто от стария бе разрушен. Ако посетим Киевската чорската лава, поискайте да ви променят един кратък документен филм, който по-точно и в неговата чест не може да бъде изгледан. На негово неведение оператор е запечатал портрета на един от най-важните на посещение в манастира на галаулария Кох немците взривяват Успенската катедрала. Но още по-удивително бе престъплението им на Баби яр, където разстреляха десетки хиляди евреи, украинци и руси. Всъщност от осемстотин хиляди души, които в окупирания Киев нахлуваха едва двеста хиляди души...“

В тези дни пред голямата юбилей на победата войната е непрекъснато в разговора и възпоминанията на хората и с нейния трагизъм, и с нейната героика. И ми се струва, че сега най-голямото фронтово поколение си спомня за нея не толкова като олицетворение на смърт и разруха, колкото като време на върховни изпитания, на неумолима пропърка. На проверка на най-възвисяните добродетели на съветския човек, на неговото синовно родолюбие и човешко достойнство, на неговата нравствена чистота и върховна жертвотворност.

— Днес столицата на Съветския Съюз е в тези дни голяма гора на Съветския съюз след Москва и Ленинград с един милион и петстотин души. Киев е един от най-големите мотва съседнища. — Всяка година за тях строят по 24-26 хиляди квадратни метра. Вече се виждат, че на левия бряг расте един нов град с изключително интересни, промишлени, предприняти и културни учреждения, с киноцентър и спортни зали.

През деня биха минал край опасната, в скелети баронова сграда на Киевската опера и възраст ми бе естетически. А на съвременните старината хубост на Киев с новото жилищно строителство?

— Самите ви видях, че реставрираме много старинни и интересни проучителни паметници. Разбира се, първа грижа на нашите архитекти е да не нахлуват онова, с което Киев е неповторим сред съветските градове. Дори в жилищното строителство не изключаме на ново, старинно. Сега изграждаме огромни райони — „Троцкина“, с жилищни сгради в национален украински стил, с фасадни фигури и пълноценни облицовки. И едновременно с жилищното строителство — на обществени, здравни и учебни учреждения, на заведения за развлечение и отдих, на новия и във вътрешната архитектура. Апартаментите са с просторни холове, с паркинг балкони, с поудобни кухни, с танковски и изобилни помещения.

— А какво ново предлага културно-социалният живот в украинската столица — е вече последният ми въпрос.

Евгения Ивановна се замисли, подканя ме да опиша новият киевски бонбони и сякаш на себе си каза:

— Новото се ражда койкай всеки ден. Може би са ви били интересни да ви разкажа за нашите клубове на слепотидесетгодишните. Знаете, че след войната ние с никимите и висшите институти животът не предлага много. И ние, деца на войната, се опознаваме на хората извън предприятия и учрежденията. Тази наша инициатива изниква, никой не очаква, но вече е изключително популярна. В тези клубове се срещат мъже и жени от различни поколения, участват заедно в културни и обществени прояви и често срещат и бъдещи си другар в живота. Нашата грижа е следобедите и вечерите в тези клубове да бъдат колкото по-интересни, по-осмислени, а останалото е въпрос на личен избор.

Когато запитах Евгения Овченко за живота на новият и път, останал удивен, че тази малада и обаятелна жена е почти моя връстница — в една и съща година сме завършили университет. Икономист по образование, тя започнала работа в градския съвет, после я назначили за началник на отдел, повече от дванадесет години е председател на плановата комисия, а сега е и заместник-председател на изпълкома, сиреч заместник-мет на украинската столица. За себе си тя каза просто:

— Обичам работата си, както обичам и Киев...“

Навтън „Крепчатик“ ме увлича сред пъстра и разнообразна тръпа. Градът край Днепр посрещна своята четиридесета мирна пролет...

Горан ГОТЕВ
(Спец. пратеник на „Работническо дело“)
Снимки автора
Киев, май

Централният площад на Киев

ПРОЛЕТ НА ДНЕПЪР

ще бъде свободна, независима и демократична!

Възкресението

За киевчани „Крепчатик“ е като „Руски“ за софийци — и главна улица, и любимото място за разходки. Една похляляла фотографий на го показва такъв, какъвто е бил в деня на освободеността — целият в руини, в грамади от тухли, мазила, релси и изкривени железни. Сталинската хитлеристко-варварство разкрива мащабите на беса: 940 държавни и обществени сгради, 1742 жилищни блока, повече от 3600 други жилищни сгради, превърнати в развалини. Двеста хиляди души са без покрив. От довоенните 1238 предприняти частни, но започват работата само 75. Нашествниците унищожават исторически паметници, медицински, научноизследователски и учебни заведения, дворци на културата, музеи и театри. Те разрушават железопътната гара, изваждат от строя електрическата мрежа, водопроводите, каналите, заводи...

„За първи път видях Киев, запръщайки се от войната — споделя известният украински фотограф-художник Никола Козловски. Премахнах всички изразителни, полуразрушени сгради от покарите до мие, оголени и писти апартаменти, заляпени с талашист прозорци... Но животът по-точно разгряващо с жилищното строителство — на обществени, здравни и учебни учреждения, на заведения за развлечение и отдих, на новия и във вътрешната архитектура. Апартаментите са с просторни холове, с паркинг балкони, с поудобни кухни, с танковски и изобилни помещения.“

Подвигът и саможертвата на героите са увековечени в паметници, въздвигнати са в художествени творби, намерили са място в гравюри, посветени на Великата отечествена война. Но си мисля, че тези, които посрещнаха свободата в сридухата и съюза на безмъртните селя и ги възкресиха из пепелищата, за да се възправят по-внушителни и красиви, достойни за съвременния ни, също извършиха безпримерен подвиг. И може би тъкмо затова в Съветския съюз професията на строителя във всичките й разновидности е била и остава на особена, на всенародна почит.

От шестия етаж на „Гранитния Киевски градски съвет се разкрива целият „Крепчатик“ — с Музея и Паметника на Ленин, с концертната зала и станцията на метрото, с кината и универсалните магазини. Тази пролет толкова закъсня, че сълзичевит ден е извел сякаш всички на улиците и площадите.

С милолюбива домакиня Евгения Ивановна Овченко — заместник-председател на изпълкома на Киевския градски съвет, започваме разговора около пролетните неволи, за да преминем към моите въпроси за новия Киев.

— Новият... петнадесетовен Киев... Мисля, че сте прав — след войната ние наистина изградихме един нов град — нали почти осемдесет на сто от стария бе разрушен. Ако посетим Киевската чорската лава, поискайте да ви променят един кратък документен филм, който по-точно и в неговата чест не може да бъде изгледан. На негово неведение оператор е запечатал портрета на един от най-важните на посещение в манастира на галаулария Кох немците взривяват Успенската катедрала. Но още по-удивително бе престъплението им на Баби яр, където разстреляха десетки хиляди евреи, украинци и руси. Всъщност от осемстотин хиляди души, които в окупирания Киев нахлуваха едва двеста хиляди души...“

В тези дни пред голямата юбилей на победата войната е непрекъснато в разговора и възпоминанията на хората и с нейния трагизъм, и с нейната героика. И ми се струва, че сега най-голямото фронтово поколение си спомня за нея не толкова като олицетворение на смърт и разруха, колкото като време на върховни изпитания, на неумолима пропърка. На проверка на най-възвисяните добродетели на съветския човек, на неговото синовно родолюбие и човешко достойнство, на неговата нравствена чистота и върховна жертвотворност.

— Днес столицата на Съветския Съюз е в тези дни голяма гора на Съветския съюз след Москва и Ленинград с един милион и петстотин души. Киев е един от най-големите мотва съседнища. — Всяка година за тях строят по 24-26 хиляди квадратни метра. Вече се виждат, че на левия бряг расте един нов град с изключително интересни, промишлени, предприняти и културни учреждения, с киноцентър и спортни зали.

През деня биха минал край опасната, в скелети баронова сграда на Киевската опера и възраст ми бе естетически. А на съвременните старината хубост на Киев с новото жилищно строителство?

— Самите ви видях, че реставрираме много старинни и интересни проучителни паметници. Разбира се, първа грижа на нашите архитекти е да не нахлуват онова, с което Киев е неповторим сред съветските градове. Дори в жилищното строителство не изключаме на ново, старинно. Сега изграждаме огромни райони — „Троцкина“, с жилищни сгради в национален украински стил, с фасадни фигури и пълноценни облицовки. И едновременно с жилищното строителство — на обществени, здравни и учебни учреждения, на заведения за развлечение и отдих, на новия и във вътрешната архитектура. Апартаментите са с просторни холове, с паркинг балкони, с поудобни кухни, с танковски и изобилни помещения.

— А какво ново предлага културно-социалният живот в украинската столица — е вече последният ми въпрос.

Евгения Ивановна се замисли, подканя ме да опиша новият киевски бонбони и сякаш на себе си каза:

— Новото се ражда койкай всеки ден. Може би са ви били интересни да ви разкажа за нашите клубове на слепотидесетгодишните. Знаете, че след войната ние с никимите и висшите институти животът не предлага много. И ние, деца на войната, се опознаваме на хората извън предприятия и учрежденията. Тази наша инициатива изниква, никой не очаква, но вече е изключително популярна. В тези клубове се срещат мъже и жени от различни поколения, участват заедно в културни и обществени прояви и често срещат и бъдещи си другар в живота. Нашата грижа е следобедите и вечерите в тези клубове да бъдат колкото по-интересни, по-осмислени, а останалото е въпрос на личен избор.

Когато запитах Евгения Овченко за живота на новият и път, останал удивен, че тази малада и обаятелна жена е почти моя връстница — в една и съща година сме завършили университет. Икономист по образование, тя започнала работа в градския съвет, после я назначили за началник на отдел, повече от дванадесет години е председател на плановата комисия, а сега е и заместник-председател на изпълкома, сиреч заместник-мет на украинската столица. За себе си тя каза просто:

— Обичам работата си, както обичам и Киев...“

Навтън „Крепчатик“ ме увлича сред пъстра и разнообразна тръпа. Градът край Днепр посрещна своята четиридесета мирна пролет...

Горан ГОТЕВ
(Спец. пратеник на „Работническо дело“)
Снимки автора
Киев, май

Театър

Народен театър „Иван Вазов“ (87-43-31)

Вторник — „Нашествие“ от Л. Леонид, среда — „Лизистрата“ по Аристофан, четвъртък — „Нашествие“, петък — „Ума си теги“ от А. С. Грибоедов, събота — „Шомен с белия кон“ по П. Венков, неделя — „Чифликът край границата“ от И. Йовков (19)

Камерна сцена

Неделя — „Изобретателната влюбена“ от Жюзе де Вега (19)

Софийска народна опера (87-13-66)

Вторник — „Голшени концерт на Държавното хорографско училище“ — отдел „Класически танци“, петък — „Палачо“ от Р. Леонидово, събота — „Ромео и Жулиета“ от С. Прокофиев, неделя — „Грубагур“ от Дж. Верди (19)

Държавен музикален театър „Стефан Мавродиев“ (44-19-79)

Вторник — „Старият Рам“ от Им. Калман, среда — „Прилепът“ от И. Штраус, четвъртък — „Делата на Чарли“ от О. Фелмиш, петък — „Моят поител Вилхелм“ от Г. Наумински, събота — „Кери“ от Р. Паулс, неделя — „Хитиците на Ханума“ от Г. Канчел (19)

Държавен симфоничен театър (87-77-41)

Понеделник — „Максималистът“ от Ст. Стратийски, вторник — „Господин Балкански“ от Г. Даниелов, четвъртък — „Представление на „Ханума“ от И. Штраус, петък — „Няколко пристанища“ от Ст. Л. Костов, събота — „Ано стигна“ от И. Штраус, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Клуб-театър „ТНА“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

Театър

Народен театър „Иван Вазов“ (87-43-31)

Вторник — „Нашествие“ от Л. Леонид, среда — „Лизистрата“ по Аристофан, четвъртък — „Нашествие“, петък — „Ума си теги“ от А. С. Грибоедов, събота — „Шомен с белия кон“ по П. Венков, неделя — „Чифликът край границата“ от И. Йовков (19)

Камерна сцена

Неделя — „Изобретателната влюбена“ от Жюзе де Вега (19)

Софийска народна опера (87-13-66)

Вторник — „Голшени концерт на Държавното хорографско училище“ — отдел „Класически танци“, петък — „Палачо“ от Р. Леонидово, събота — „Ромео и Жулиета“ от С. Прокофиев, неделя — „Грубагур“ от Дж. Верди (19)

Държавен музикален театър „Стефан Мавродиев“ (44-19-79)

Вторник — „Старият Рам“ от Им. Калман, среда — „Прилепът“ от И. Штраус, четвъртък — „Делата на Чарли“ от О. Фелмиш, петък — „Моят поител Вилхелм“ от Г. Наумински, събота — „Кери“ от Р. Паулс, неделя — „Хитиците на Ханума“ от Г. Канчел (19)

Държавен симфоничен театър (87-77-41)

Понеделник — „Максималистът“ от Ст. Стратийски, вторник — „Господин Балкански“ от Г. Даниелов, четвъртък — „Представление на „Ханума“ от И. Штраус, петък — „Няколко пристанища“ от Ст. Л. Костов, събота — „Ано стигна“ от И. Штраус, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Клуб-театър „ТНА“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бенедети, събота — „Писане“ от В. Димитрова, неделя — „Влюбен в любовта“ от Дарио Фо (19)

Драматичен театър „София“

Среда — „Самият жена на път“ от В. Димитрова, петък — „Не те познавам вече“ от Алдо де Бен